

Forfatter: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1849-02-01)

Citation: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete (1849-02-01)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 200. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000130.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Lise Grundtvig til Sønnen Svend.
1ste Febr: 1849.

Kjære Svend!

Dine smaa Breve ligger her for mig som oftere har sagt mig, at jeg skulle skrive og at du maaske længtes lidt efter at høre herfra Hjemmet jeg er ogsaa oftere kommet saavidt, Mappen er nok saa stolt lukket op, men, meer er det ikke heller blevet til, et og andet har da bestandig forhindret heri; jeg siger Eder da nu kjære Børn tak for Brevene saavel fra Faaborg som Sønderborg hvortil I da s. 201endelig kom og har jo ogsaa faaet endeel at tage Eder af, men det er jo godt, naar der ogsaa alvorlig maatte blive tænkt paa hvad det heele er for, hvad den heele Styrke samles til, naar den ikke skal bruges, men blot til at drive og pine Folk i alle Henseender, det er jo dog en gru at tænke paa de stakkels Slesvigere, udholde det meget længe er det jo dog ikke at tænke de kan, det er en mageløs Udholdenhed og Trofasthed, men der maa siges her, som altid, det har sine Grændser. Knudsens Broder, en Svoger, og Niels-Andersen en særdeles flink Mand |: han besøgte os engang paa Bakkehuset — Skovgaard syntes dengang saa godt om hans Ansigt, at han har det. — |: de kom hertil Byen i forrige Uge for at tale med Krigs-Mi: og Kongen, thi nu syntes De det snart blev for slemt at skulle taale ; De er reist i Dag igjen, men neppe til Hjemmet, Hvad siger dog Folkovre hos Eder? hvordan udtaler de øverst kommandeerende sig herom, tør de maaskee heller ikke sige deres Mening? men krybe heller i et Musehul? at Fader ikke har det godt kan du da nok vide og vi Andre ikke heller; Mændene fra Slesvig ville have ham til Krigsminister sagde de i Aftes de kom for at sige Farvel.

Om det er for jeg er blevet gammel, at jeg seer Alt omkring mig saa mørkt, veed jeg ikke, men vistnok er det, jeg havde aldrig tænkt mig at skulle leve sligt et Aar som det forløbne, Gud veed hvad dette Nye vil bringe, jeg vil bede Gud gjøre en god Udgang paa al denne Nød og Trængsel i saamange Ting!

Har du ikke en Samling i en af Boghyllerne i Eders Stue paa alle de forskjellige smaae Leiligheds-Digte Fader har skrevet og hvad Hylle er det i? Det var jo godt Børn at I blev i Sønderborg, som I helst ville, hvad Levemaaden og Drikkevare angaaer har I da Alt hvad behøves, eller meer til, det er aldrig saa godt at give slip igjen paa Vellevenet. — Selskab og Komedier har I da ikke heller mangel paa, men hvad der jo er mig kjært er, at begge mine Sønner daglig kan sees og glædes ved hverandre som jeg altid har haabet, at naar mine Sønner blev ældre skulle den opbrusende Heftighed som imellem betog Eder vige for den roeligere betænksomhed saa I ret kunde skjønne paa hvad I var og i Grunden altid har været for hverandre, ja, tilgiv mig nu kjære Børn, I siger vel, det er Moders gamle Tale, jeg vil heller ikke nægte det har ret kunde[t] bedrøvet, ja jeg kan sige ængsted mig, naar mine Børn kunde blive saa opbrusende imod hverandre. — i Løverdags da dette saavidt var færdigt og skulle bort blev jeg atter hindret deri og nu ved at see hvad jeg skrev, har jeg været nærvædet at putte det i Kakkellovnen, dog, jeg vil nu lade det s. 202løbe i sin usle Dragt, men beder blot dig min Søn at gjøre hvad jeg havde betænkt hermed. —

Det er sandt, jeg maae dog fortælle at her er kommet en Forelæsning i Gang over Middelalderens Historie af Fader, det er hver Onsdag-Aften, De samles da her omtrent nogle og tyve Personer af H. eller Damer og Herrer Kl. 7 skal Alle være samlede, her drikkes da en Kop Thee før 7 og omtrent Kl. 8 — eller 8 1/2 høres der op og hver forføjer sig bort saa at sige ; nu paa Onsdag er det tredie Oplæsning, maaskee har du allerede hørt tale herom. — Med Rigsdagen gaaer det da som du vel selv seer, nu kom Fader Hjem Kl. 5, det skulle nok være den endelige Behandling af Værnepligten i Dag, »jeg fik da Ordet og talte saa jeg nok troer det kunde høres sagde Fader«, jeg veed jo nok Børn det er ikke Eders Anskuelse af Tingen, hvad synes I vel om at Præsterne skulle med? jeg forfægter det paa det ivrigste, det vil sige hos mig selv, i det heele veed du maaske nok at fra det første jeg hørte tale om almindelig Værnepligt har jeg fundet den Lov afskyelig i Freden. — Fader skal nu i Aften eller Middag til Br[andts], saa for saavidt seer du han Gud skee Lov dog er rask. — At sænde Blade eller lignende over til Eder er vel overflødig; blev der ikke iblandt andre Sager nogle af »Danskerne« i Faaborg, de sidste 5 No. i 48 mangle af dem i have? Fader beder kjærlig at hilse Eder og sige Dem, at i Morgen har jeg Forespørgsel, saavel til Inden som Udenrigsministeren, først om Trykkeforordningen fra 99 som er begyndt at komme frem, og saa om den Note paa Rigsdagen som blev sændt dem til Frankfurt, I kjænder den jo nok? Hvordan tænker I vel det vil kunde gaae af? til mig kjænder i da. —

Fra Møllen kan jeg da hilse Alt er da godt der, Meta var lidt herinde før, igaar var jo da Peter og hun her til Middag men i en slags sovende Tilstand da De havde været hos Bar: Stampes paa Bal til Kl. 4 saa du kan vide hun er rask og jeg vil da haabe ikke for rask. —

Siden det er længe jeg ikke har skrevet dig til, saa er det nu vist du faaer meer end nok i Aften jeg sidder ogsaa ganske eene her da Tante J : heller ikke er hjemme, hun bad Eder kjærlig hilset da hun gik, I er ogsaa stadig i hendes Tanker. —

Dette Brev var jo tiltænkt dig i forrige Uge, som da sees af Datoen, jeg vil nu lade som det var saa, thi min Betænkning er idetmindste at ville skrive til Eder hver Uge skifteviis og mindre har mine Børn vel ikke heller tænkt, at ville glæde mig med Breve.

Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete, *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevvæksling,*

Gud være med Eder kjære Børn paa alle Eders Veje! saa beder Eders trofaste Moder

E Grundtvig.